

фанариотскѣ чатѣ отъ лица земли на милото ни отечество като една тлетворнѣ мръсотіѣ, да избавимъ църквѣтъ си отъ вълците и, и да ѣ въвѣримъ на истинните и пастири по Евангеліето спаса нашего: Това е нашето мѣдрованіе, това почитаме, това исповѣдуваме, на това постоянствуваме и това благовѣствуваме; въ това ся упражнѣваме и ся трудимъ дненощно съ постоянно и непремѣняемо рѣшеніе и мыслимъ че и на всичкій нашъ народъ волята е това сѣщото.

На конецъ, отъ колкото ся научаваме отъ чуваніе и прочитаніе на нѣкои си разгласенія, не виждаме друго, освѣнъ че нѣкои си отъ Синодалните Архіереи и нѣколко миряне фанариоте по обикновеніето си, ищуще да пригонятъ нынѣшнаго си Патріарха, взехъ заоружіе крѣпко и нашійтъ църковный вопросъ, поучающесе за да привлѣкѣтъ и нашите представители за спомагатели, за да могатъ да дадѣтъ на клеветѣтъ връхъ Патріарха си по голѣмъ тяжестъ; а това като съвършатъ, тѣ знаѣтъ пакъ тѣхното си ветхо искусство и фанариотскѣтъ си вълчѣ система*). Тѣъзъ ви предлагамы за да бѣдите болѣ внимателни и да не давате никакво увѣреніе, нито да давате почестъ на всичките имъ нынѣшни обѣщанія.

*) Вълците кѣто не можѣхъ отъ псетата да нападѣтъ връхъ стадата измѣдрихъ да предложѣтъ на овцѣте едно вѣчно помиреніе, само и само за да изгонѣтъ псетата, зачото тѣ сѣ ужъ были главната причина на всегдашнійтъ гнѣвъ на вълците връхъ овцѣте; еще же наклеветѣвахъ псетата за вредители на овцѣте, зачото само ся излѣжавали безъ да работатъ, питаели ся съ млѣкото, сырніето и мѣсото на овцѣте, и държали всегдашни распри съ вълците, които за отмстението си нападѣтъ връхъ стадата: овцѣте като чухъ тѣя предложенія въ простотѣтъ си ги пріеяхъ; въ послѣ като ся размыслихъ по озрѣло, рѣшихъ да съхранѣтъ псетата съ малкѣтъ повредѣ нежели да останѣтъ на разположеніето на кровопійците вълцы, сѣщото разбойническійтъ и вълкоумецѣтъ фанариотски клеръ предлага спогоденія на нашійтъ народъ: въ нека ся възползуваме отъ тѣжъ причѣтъ за всегдашнѣ лекціѣ поучителнѣ.